

Vec C-307/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

11. apríl 2019

Vnútroštátny súd:

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

26. marec 2019

Navrhovateľka:

Obala i lučice d.o.o.

Odporkyňa:

NLB Leasing d.o.o.

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Občianskoprávne konanie týkajúce sa vymáhania hlavnej pohľadávky, ktorá zodpovedá úhrade denného parkovacieho lístka vo výške 84 kún (HRK) za parkovanie osobného vozidla dňa 30. júna 2012 na verejnej komunikácii v Zadare (Chorvátsko)

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Žiadosť o výklad práva Únie podaná v súlade s článkom 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Sú notári oprávnení doručovať písomnosti podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch, keď doručujú svoje rozhodnutia v prípadoch, v ktorých sa nariadenie č. 1215/2012 neuplatňuje, ak vezmeme do úvahy, že na notárov v Chorvátsku, ktorí v rámci právomocí zverených vnútroštátnym právom konajú v exekučných konaniach na základe „verejnej listiny“, sa nevzťahuje pojem „súd alebo tribunál“ v zmysle nariadenia č. 1215/2012? Inými slovami, hoci sa na notárov nevzťahuje pojem „súd alebo tribunál“ uvedený v nariadení č. 1215/2012, môžu v prípade, kedy konajú v rámci právomocí zverených vnútroštátnym právom v exekučných konaniach na základe „verejnej listiny“, uplatňovať pravidlá o doručovaní písomností stanovené v nariadení (ES) č. 1393/2007?
2. Môže byť parkovanie na ulici a na verejnej komunikácii, ak je právo na výber parkovného stanovené v Zakon o sigurnosti prometa na cestama (zákon o bezpečnosti cestnej premávky) a v predpisoch týkajúcich sa vykonávania komunálnych činností ako činností orgánov verejnej moci, zahrnuté medzi občianske veci v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie), ktoré upravuje otázku právomoci súdov, ako aj uznávaní a výkonu rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, a to konkrétne v prípade, kedy ak sa zistí prítomnosť vozidla bez parkovacieho lístka alebo s neplatným parkovacím lístkom, na toto vozidlo sa okamžite vzťahuje povinnosť zaplatiť denný parkovací lístok, ako keby bolo vozidlo zaparkované celý deň, a to bez ohľadu na presnú dobu využitia parkovacieho miesta, takže táto úhrada denného parkovacieho lístka má sankčnú povahu, pričom v niektorých členských štátoch sa takéto parkovanie považuje za dopravný priestupok?

3. Môžu súdy v súdnych sporoch týkajúcich sa parkovania na ulici a na verejnej komunikácii, ak je právo na výber parkovného stanovené v zákone o bezpečnosti cestnej premávky a v predpisoch týkajúcich sa vykonávania komunálnych činností ako činností orgánov verejnej moci, doručovať písomnosti žalovaným v inom členskom štáte podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch?

Ak sa na základe vyššie uvedených otázok konštatuje, že tento typ parkovania je zahrnutý medzi občianske veci, kladú sa nasledujúce doplňujúce otázky:

4. V prejednávanej veci platí domnienka uzatvorenia zmluvy zaparkovaním na ulici na mieste, ktoré je označené horizontálnym a/alebo vertikálnym značením, to znamená, že sa predpokladá, že zaparkovaním sa uzatvára zmluva, a v prípade nezaplatenia ceny podľa hodinovej sadzby za parkovanie sa požaduje zaplatenie denného parkovacieho lístka. Kladie sa preto otázka, či táto domnienka uzatvorenia zmluvy zaparkovaním a súhlas s úhradou ceny za denný parkovací lístok v prípade, ak lístok nebol zakúpený podľa hodinovej sadzby za parkovanie alebo ak uplynula doba, na ktorú bol lístok zakúpený, sú v rozpore so základnými ustanoveniami v oblasti poskytovania služieb stanovenými v článku 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v iných ustanoveniach práva Európskej únie.
5. Parkovanie v prejednávanej veci sa uskutočnilo v Zadare, a preto existuje súvislosť medzi touto zmluvou a chorvátskymi súdmi, ale predstavuje toto parkovanie „službu“ v súlade s článkom 7 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 vzhľadom na to, že pojem služba zahŕňa to, že strana, ktorá ich poskytuje, vykonáva určitú činnosť, to znamená, že vykonáva túto určitú činnosť za odmenu? Vzniká teda otázka, či postačuje činnosť navrhovateľky na to, aby sa považovala za službu. V prípade neexistencie osobitnej právomoci chorvátskych súdov podľa článku 7 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012 by príslušným na rozhodnutie sporu bol súd podľa bydliska odporkyne.
6. Možno parkovanie na ulici a na verejnej komunikácii, ak je právo na výber parkovného stanovené zákonom o bezpečnosti cestnej premávky a pravidlami týkajúcimi sa vykonávania komunálnych činností ako činností orgánov verejnej moci, a výber parkovného sa uskutočňuje len v určitom čase počas dňa, považovať za zmluvu o nájme nehnuteľnosti na základe článku 24 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012?
7. Ak v prejednávanej veci nemožno uplatniť vyššie uvedenú domnienku, že toto parkovanie predstavuje uzatvorenie zmluvy (štvrtá prejudiciálna otázka), možno tento typ parkovania, v rámci ktorého právomoc v oblasti výberu parkovného vyplýva zo zákona o bezpečnosti cestnej premávky,

v ktorom sa stanovuje úhrada denného parkovacieho lístka v prípade, ak lístok nie je zaplatený vopred za dobu využitia parkovacieho miesta, alebo ak uplynula doba, na ktorú bol lístok zakúpený, považovať za vec týkajúcu sa nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012?

8. Parkovanie v prejednávanej veci sa uskutočnilo pred pristúpením Chorvátskej republiky k Európskej únii, konkrétne 30. júna 2012 o 13:02 hod. Kladie sa preto otázka, či je v tomto spore uplatniteľné ako rozhodné právo nariadenie č. 593/2008 alebo nariadenie č. 864/2007, s ohľadom na ich časovú pôsobnosť.

Ak má Súdny dvor Európskej únie právomoc odpovedať na otázky súvisiace s uplatňovaním hmotného práva, kladie sa nasledujúca otázka:

9. Je domnienka uzatvorenia zmluvy zaparkovaním a domnienka súhlasu s úhradou ceny za denný parkovací lístok v prípade, ak lístok nebol zakúpený podľa hodinovej sadzby za parkovanie alebo ak uplynula doba, na ktorú bol lístok zakúpený, v rozpore so základnými ustanoveniami v oblasti poskytovania služieb stanovenými v článku 56 ZFEÚ a v iných ustanoveniach práva Európskej únie, bez ohľadu na to, či vlastníkom vozidla je fyzická alebo právnická osoba? Inými slovami, možno v súvislosti s určením hmotného práva uplatniť v tomto spore ustanovenia článku 4 nariadenia č. 593/2008 (vzhľadom na to, že spis neobsahuje žiaden dôkaz, ktorý by preukázal, že strany dospeli k dohode o rozhodnom práve)?
 - Pokiaľ sa predpokladá, že dochádza k uzatvoreniu zmluvy, išlo by v tomto prípade o zmluvu o poskytovaní služieb, a teda, možno túto zmluvu o parkovaní považovať za službu v zmysle článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 593/2008?
 - Subsidiárne, možno toto parkovanie považovať za nájomnú zmluvu v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 593/2008?
 - Subsidiárne, ak by sa na toto parkovanie vzťahovali ustanovenia článku 4 ods. 2 nariadenia č. 593/2008, kladie sa otázka, čo je v tomto prípade predmetom plnenia vzhľadom na to, že navrhovateľka v podstate len vyznačuje povrch cesty na účely parkovania a vyberá parkovné, zatiaľ čo odporkyňa parkuje vozidlo a platí za parkovanie. Ak by sa teda za predmet plnenia považovalo poskytovanie služieb zo strany navrhovateľky, uplatnilo by sa chorvátske právo, ale ak by sa za predmet plnenia považovalo plnenie zo strany odporkyne, uplatnilo by sa slovinské právo. Možno na tento spor uplatniť aj ustanovenia článku 4 ods. [3] nariadenia č. 593/2008 vzhľadom na to, že právo na výber parkovného je v tomto prípade upravené chorvátskym právom, s ktorým má zmluva užšie väzby?

- Pokiaľ sa predpokladá, že ide o mimozmluvný záväzok uvedený v nariadení č. 864/2007, možno tento mimozmluvný záväzok považovať za škodu, takže rozhodné právo by sa určilo podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 864/2007?
- Subsidiárne, možno tento typ parkovania považovať za bezdôvodné obohatenie, takže rozhodné právo by sa určilo podľa článku 10 ods. 1 nariadenia č. 864/2007?
- Subsidiárne, možno tento typ parkovania považovať za konanie bez príkazu, takže rozhodné právo by sa určilo podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 864/2007?
- Subsidiárne, možno tento typ parkovania považovať za predzmluvnú zodpovednosť zo strany odporkyne, takže rozhodné právo by sa určilo podľa článku 12 ods. 1 nariadenia č. 864/2007?

Uvádzané ustanovenia práva Únie

Článok 56 ZFEÚ.

Článok 4 ods. 1, článok 10 ods. 1, článok 11 ods. 1 a článok 12 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II) (Ú. v. EÚ L 199, 2007, s. 40; ďalej len „nariadenie 864/2007“).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch („doručovanie písomností“) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 (Ú. v. EÚ L 324, 2007, s. 79; ďalej len „nariadenie č. 1393/2007“), zmenené nariadením Rady (EÚ) č. 517/2013 z 13. mája 2013 (Ú. v. EÚ L 158, 2013, s. 1).

Článok 4 ods. 1 písm. b) a c) a článok 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 2008, s. 6; ďalej len „nariadenie č. 593/2008“).

Článok 7 ods. 1 a 2, a článok 24 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1; ďalej len „nariadenie č. 1215/2012“), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 542/2014 z 15. mája 2014 (Ú. v. EÚ L 163, 2014, s. 1) a delegovaným nariadením Komisie (EÚ) 2015/281 z 26. novembra 2014 (Ú. v. EÚ L 54, 2015, s. 1).

Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva

Článok 1 Zakon o sigurnosti prometa na cestama (zákon o bezpečnosti cestnej premávky) („Narodne novine“ č. 67/2008, 48/2010 a 74/2011) uvádza, že účelom tohto zákona je stanoviť základné princípy vzájomných vzťahov, správanie účastníkov a iných osôb v súvislosti s cestnou premávkou, základné požiadavky, ktoré musia spĺňať verejné komunikácie z hľadiska bezpečnosti cestnej premávky, pravidiel cestnej premávky, systém dopravného značenia a pokyny poskytované zástupcami príslušných orgánov. Článok 5 ods. 1 bod 6 tohto zákona uvádza, že jednotky miestnej a územnej samosprávy upravia v súlade s ustanoveniami tohto zákona, s predchádzajúcim súhlasom ministerstva vnútra, cestnú premávku na svojom území, a najmä: parkovacie plochy a formy parkovania, zákazy parkovania a zóny s obmedzeným počtom parkovacích miest.

Článok 1 ods. 2 Zakon o komunalnom gospodarstvu (zákon o komunálnom hospodárení) („Narodne novine“ č. 36/1995, 109/1995, 21/1996, 70/1997, 128/1999, 57/2000, 129/2000, 59/2001, 26/2003 – Zakon o komunalnom gospodarstvu (konsolidované znenie), 82/2004, 110/2004, 178/2004, 38/2009, 79/2009, 153/2009, 153/2009, 49/2011, 84/2011, 90/2011 a 144/2012) stanovuje, že komunálnym hospodárením sa v zmysle tohto zákona rozumie vykonávanie komunálnych činností, najmä poskytovanie komunálnych služieb v prospech fyzických a právnických osôb, financovanie výstavby a údržba zariadení a vybavenia komunálnej infraštruktúry ako globálneho systému na území obcí, miest a na území mesta Záhreb, ako aj žúp, pokiaľ to stanovuje tento zákon.

Článok 3 zákona o komunálnom hospodárení uvádza, že komunálne činnosti v zmysle tohto zákona zahŕňajú najmä zásobovanie pitnou vodou, zber a čistenie odpadových vôd, verejnú hromadnú dopravu, udržiavanie čistoty, likvidáciu komunálneho odpadu, verejné osvetlenie a údržbu verejných priestranstiev.

Odluka o organizácii i načinu naplate parkiranja u Gradu Zadru (rozhodnutie o organizácii a spôsobe výberu parkovného v meste Zadar) („Glasnik Grada Zadra“ č. 4/2011) určuje parkovacie plochy, čas, kedy sa bude vyberať poplatok za parkovanie na ulici a hodinovú sadzbu za parkovanie.

Články 550 až 578 Zakona o obveznim odnosima (zákon o záväzkových vzťahoch) („Narodne novine“ č. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015 a 29/2018) upravujú nájomnú zmluvu. Zmluva o nájme nehnuteľnosti musí byť uzatvorená písomne.

Tieto ustanovenia na jednej strane stanovujú, že prenajímateľ je povinný prenechať vec nájomcovi a udržiavať ju v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie. Prenajímateľ je za účelom udržiavania veci v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie povinný včas uhradiť náklady na potrebné opravy, a nájomca je povinný umožniť vykonanie týchto opráv. Náklady na drobné opravy a náklady súvisiace s bežným užívaním veci uhrádza nájomca.

Na druhej strane je nájomca povinný platiť nájomné v lehotách stanovených v zmluve alebo podľa zákona, a pokiaľ neexistujú zmluvné alebo zákonné ustanovenia, potom v lehotách obvyklých v mieste prenechania veci nájomcovi. Pokiaľ nie je dohodnuté alebo stanovené inak, nájomné sa platí po uplynutí doby nájmu, a to polročne, ak sa nájom uzatvoril aspoň na jeden rok. Ak je zmluva uzatvorená na dobu neurčitú a nie je dohodnuté inak, nájomné sa platí mesačne. V súvislosti s nezaplateným nájomným a inými nedoplatkami vyplývajúcimi z nájomnej zmluvy má prenajímateľ nehnuteľnosti záložné právo k veciam, ktoré nájomca priniesol do nehnuteľnosti, ktoré môžu byť predmetom výkonu rozhodnutia, a ktoré prenajímateľ môže zadržať až do zaplatenia týchto nárokov. Nájomná zmluva, ktorej doba trvania nie je určená ani nemôže byť určená okolnosťami alebo miestnymi zvyklosťami, zaniká jej vypovedaním, ktoré môže ktorákoľvek zo strán oznámiť druhej strane v súlade so stanovenou výpovednou dobou, a ak výpovedná doba nie je určená v zmluve, zákonom, alebo miestnymi zvyklosťami, táto lehota je osem dní pri nájme hnuiteľnej veci a tridsať dní pri nájme nehnuteľnej veci, pričom sa uvádza, že výpoveď zmluvy o nájme nehnuteľnosti musí byť písomná.

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Odporkyňa zaparkovala 30. júna 2012 o 13:02 hod. osobné motorové vozidlo na verejnej komunikácii na ulici v Zadare, v Chorvátsku, pričom nezaplatila vopred parkovací lístok. Pri kontrole navrhovateľka vystavila denný parkovací lístok, ktorý odporkyňa nezaplatila.
- 2 Dňa 20. februára 2017 podala navrhovateľka notárovi v meste Pula návrh na vykonanie exekúcie na základe verejnej listiny.
- 3 Notár na základe návrhu na vykonanie exekúcie založenom na verejnej listine vydal 8. marca 2017 exekučný príkaz, v ktorom sa povinnej, teda odporkyni, uložila povinnosť zaplatiť sumu vo výške 84 HRK z titulu hlavnej pohľadávky zodpovedajúcej dennému lístku, sumu vo výške 1 235 HRK z titulu už vynaložených nákladov konania a sumu vo výške 506,25 HRK z titulu predpokladaných nákladov konania.
- 4 Doručenie exekučného príkazu založeného na verejnej listine sa uskutočnilo poštou prostredníctvom doporučeného listu s potvrdením o doručení a povinná v exekučnom konaní podala proti uvedenému rozhodnutiu námietky, na čo bola vec postúpená príslušnému obchodnému súdu, ktorý exekučný príkaz založený na verejnej listine zrušil v rozsahu, v akom nariadil výkon rozhodnutia, a uvedené konanie pokračovalo ako sporové konanie začaté podaním odporu voči platobnému rozkazu. Trgovački sud u Pazinu (Obchodný súd Pazin, Chorvátsko) vyhlásil, že nemá právomoc rozhodovať a vec postúpil na rozhodnutie Trgovački sudu u Zadru (Obchodný súd Zadar, Chorvátsko). Trgovački sud u Zadru (Obchodný súd Zadar, Chorvátsko) vyhlásil, že nemá právomoc rozhodovať

a prejednávanej vec postúpil na rozhodnutie Visoko trgovačkom sudu Republike Hrvatske (Najvyšší obchodný súd Chorvátskej republiky).

Stručné zhrnutie dôvodov polozenia prejudiciálnych otázok

- 5 Napriek tomu, že hlavná pohľadávka má nízku hodnotu, v súdnej praxi sa vyskytuje veľký počet podobných prípadov a odpovede na položené otázky nie sú také jasné, aby nevyvolávali odôvodnené pochybnosti. Keďže Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Najvyšší obchodný súd Chorvátskej republiky) je v tomto konaní súdom rozhodujúcim v poslednom stupni, s ohľadom na všetky nevyriešené otázky bolo rozhodnuté predložiť tento návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, aby rozhodol o tom, či majú chorvátske súdy právomoc prijať rozhodnutie v prejednávanej veci, a v prípade kladnej odpovede sa subsidiárne kladie otázka, na základe akých pravidiel sa určí rozhodné hmotné právo.

Prvá prejudiciálna otázka

- 6 Súdny dvor v rozsudku z 9. marca 2017 vo veci Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193) rozhodol, že nariadenie č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že na notárov v Chorvátsku, ktorí v rámci právomocí zverených vnútroštátnym právom konajú v exekučných konaniach na základe „verejnej listiny“, sa nevzťahuje pojem „súd alebo tribunál“ v zmysle uvedeného nariadenia.
- 7 Notár v konaní vo veci samej v súlade s článkom 14 nariadenia č. 1393/2007 doručil odporkyni exekučný príkaz z 8. marca 2017 založený na verejnej listine poštou prostredníctvom doporučeného listu s potvrdením o doručení.
- 8 Na jednej strane, vzhľadom na to, že sa podľa článku 1 nariadenia č. 1393/2007 toto nariadenie uplatní v občianskych a obchodných veciach, keď sa má odoslať súdna alebo mimosúdna písomnosť z jedného členského štátu do iného, aby sa tam doručila, a ak na druhej strane vezmeme do úvahy, že na notárov v Chorvátsku, ktorí v rámci právomocí zverených vnútroštátnym právom konajú v exekučných konaniach na základe „verejnej listiny“, sa nevzťahuje pojem „súd alebo tribunál“ v zmysle nariadenia č. 1215/2012, vzniká prvá prejudiciálna otázka, či sú notári oprávnení doručovať písomnosti podľa nariadenia č. 1393/2007, keď doručujú svoje rozhodnutia v prípadoch, v ktorých sa nariadenie č. 1215/2012 neuplatňuje.
- 9 Inými slovami, keďže sa na notárov nevzťahuje pojem „súd alebo tribunál“ v zmysle nariadenia č. 1215/2012, môžu v rámci právomocí zverených vnútroštátnym právom v exekučných konaniach na základe „verejnej listiny“ uplatňovať pravidlá o doručovaní písomností podľa nariadenia č. 1393/2007?

Druhá a tretia prejudiciálna otázka

- 10 Ďalej vyvstáva otázka, či parkovanie v prejednávanej veci má občiansku alebo obchodnú povahu.
- 11 V prejednávanej veci je zrejmé, že právomoc [navrhovateľky] vyberať parkovné vychádza z pravidiel zákona o bezpečnosti cestnej premávky. V súlade s článkom 5 ods. 1 bodom 6 uvedeného zákona všetky obce a mestá prijali rozhodnutie o parkovacích plochách a delegovali svoju verejnú právomoc na mestskú obchodnú spoločnosť zriadenú na účely zabezpečenia výberu parkovného. Uvedené rozhodnutia o parkovacích plochách, ktoré upravujú výber parkovného, sú založené na verejných právomociach, ktoré vyplývajú tak zo zákona o bezpečnosti cestnej premávky, ako aj z pravidiel týkajúcich sa vykonávania komunálnych činností stanovených v zákone o komunálnom hospodárení.
- 12 Navrhovateľka, obchodná spoločnosť zriadená mestom Zadar na vykonávanie komunálnych činností, je na základe rozhodnutia o organizácii a spôsobe výberu parkovného v meste Zadar oprávnená vyberať parkovné. Uvedené rozhodnutie obsahuje okrem iného pravidlá výberu parkovného na verejných parkoviskách nachádzajúcich sa na verejnej komunikácii, ktoré predstavujú parkovacie plochy na ceste a na chodníku, ktoré sú osobitne označené horizontálnym a/alebo vertikálnym značením v súlade s právnymi predpismi v oblasti bezpečnosti cestnej premávky, rovnako ako sa značia parkovacie plochy nachádzajúce sa mimo cesty. V uvedenom rozhodnutí (ako aj v iných rovnakých rozhodnutiach prijatých inými mestami a obcami) sa vymedzujú parkovacie plochy, čas, kedy sa bude vyberať poplatok za parkovanie na ulici, hodinová sadzba za parkovanie v každej oblasti, ako aj možné obmedzenie doby parkovania v určitej oblasti, a sadzba denného parkovacieho lístka, ak sa zistí prítomnosť vozidla, za ktoré nebola zaplatená hodinová sadzba za parkovanie na parkovisku, alebo ak uplynula doba, na ktorú bolo parkovanie vopred zaplatené. Aj keď existuje v tomto ohľade sadzba za denný lístok, nie je ju možné uhradiť vopred na celý deň parkovania.
- 13 Hoci sa v prejednávanej veci zistila prítomnosť vozidla na parkovisku od 13:02 hod., navrhovateľka požaduje od odporkyne zaplatať cenu denného lístka, ako keby parkovala celý deň. Cena za parkovanie sa preto určuje podľa právomocí vyplývajúcich z kogentných ustanovení, teda zo zákona o bezpečnosti cestnej premávky, a to jednostranne vo vzťahu k užívateľom, takže ak cena nie je dobrovoľne zaplatená za hodinu, stanovuje sa za celý deň parkovania bez ohľadu na dĺžku doby parkovania vozidla. Z toho možno vyvodiť záver, že ide o ustanovenia sankčnej povahy, teda o ustanovenia o zaplatení osobitnej pokuty, ktorá sa musí uhradiť z dôvodu, že parkovanie nebolo vopred dobrovoľne zaplatené podľa hodinovej sadzby, alebo z dôvodu uplynutia doby zaplateného parkovného.
- 14 V chorvátskej judikatúre platí domnienka, že v takýchto právnych situáciách týkajúcich sa parkovania na ulici došlo k uzatvoreniu zmluvy, pretože sa predpokladá, že užívatelia tohto parkoviska na verejnej komunikácii, na ktorej

bolo vyznačené označenie parkovacieho miesta, uzatvárajú zmluvu. Parkovné v týchto oblastiach sa vyberá v určitom čase počas dňa (teda nie 24 hodín denne) a cena za parkovanie je stanovená v závislosti od oblasti, v ktorej sa parkovacie miesto nachádza. Povinnosťou osoby, ktorá parkuje vozidlo, je kúpiť si parkovací lístok na určitý časový interval (v závislosti od parkoviska) a ak sa zistí, že vozidlo nemá vopred zakúpený lístok, účtuje sa denný parkovací lístok.

- 15 V súvislosti s uzatvorením zmluvy na výber parkovného za tento typ parkovania sa za príslušné považujú všeobecné súdy v rámci občianskeho súdneho konania, pričom v niektorých členských štátoch ide o zodpovednosť za porušenie, za ktoré sa v prípade nezaplatenia parkovného na verejnej komunikácii, ktorá je označená na parkovanie, ukladá pokuta, a táto zodpovednosť za porušenie v podstate zahŕňa zaplatenie oveľa vyššej sumy než je suma, ktorá by sa predtým dobrovoľne zaplatila.
- 16 Výber parkovného v podstate určujú a uplatňujú orgány miestnej samosprávy (mestá), na ktoré boli delegované právomoci polície a príslušníkov mestskej polície vyberať poplatky za tieto menšie dopravné priestupky. V Chorvátsku sú za výber parkovného zodpovedné (v prejednávanej veci navrhovateľka) právnické osoby prostredníctvom kontrolórov, ktorí vykonávajú pravidelné kontroly parkovísk na ulici a ktorí kontrolujú, či pre vozidlo bol zakúpený parkovací lístok alebo či uplynula doba, na ktorú bol parkovací lístok zakúpený, a v prípade, ak títo kontrolóri zistia prítomnosť vozidla, pre ktoré nebol zakúpený parkovací lístok, vystavia denný parkovací lístok. Tieto fyzické osoby, kontrolóri, sú v zmluvnom vzťahu (pracovná zmluva alebo zmluva o poskytovaní služieb pre samostatne zárobkovo činné osoby) s právnickými osobami poverenými orgánmi miestnej samosprávy alebo autonómnymi subjektmi na zabezpečenie výberu parkovného.
- 17 Predmetom prejednávanej veci preto nie je parkovanie na upravených parkoviskách, v ktorých majú užívatelia prístup k upravenému parkovaciemu miestu, ktoré je oplotené a vyhradené, a v ktorom si užívatelia prevezmú osobitné parkovacie lístky alebo potvrdenky, ktoré preukazujú čas vstupu na toto parkovisko. Pokiaľ ide o tento typ parkovania, je zrejmé, že ide o parkovanie, ktoré predstavuje klasickú občianskoprávnú zmluvu, ktorá je zahrnutá do oblasti občianskeho práva.
- 18 Ďalší rozdiel medzi parkovaním, o aké ide v prejednávanej veci, a klasickou občianskoprávnou zmluvou spočíva aj v dĺžke trvania a spôsobe úhrady parkovného, keďže v prípade parkovania upraveného zákonom o bezpečnosti cestnej premávky sa po zaparkovaní musí zakúpiť parkovací lístok v parkovacom automate, ktorý sa nachádza na verejnej komunikácii (alebo poslať SMS na zaplatenie parkovného), a to na určitú dobu vopred, ihneď po zaparkovaní. Ak uplynie doba, na ktorú bol lístok zakúpený, uhradí sa denný lístok (napríklad, osoba zaparkovala o 15:05 hod. a za parkovanie zaplatila jednu hodinu, teda do 16:05 hod., táto osoba dostane o 16:25 hod. platobný príkaz na celkovú sumu denného lístka, teda musí zaplatiť cenu za celý deň parkovania bez ohľadu na to,

či už zaplatila vopred sumu za jednu hodinu parkovania, a to aj v prípade, ak sa parkovné za toto parkovacie miesto [vyberá] povedzme do 17:00 hod.).

- 19 Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci navrhovateľka potvrdila, že odporkyňa zaparkovala 30. júna 2012 o 13:02 hod., a že podľa navrhovateľky sa dlhuje suma, ktorá zodpovedá sume, ako keby bolo predmetné vozidlo zaparkované celý deň, možno konštatovať, že táto suma má sankčnú povahu, pretože sa dlhuje suma denného lístka napriek tomu, že je veľmi pravdepodobné, že vozidlo nebolo zaparkované celý deň, a že osoba, ktorá kontrolovala, či je na parkovisku vozidlo, ktoré nemá lístok, neoverovala prítomnosť vozidla pred 13:02 hod. Na druhej strane, výber parkovného, ktorý je predmetom zmluvy uzatvorenej na základe slobodnej vôle, začína v okamihu vstupu vozidla na parkovisko, a dlžná suma sa vyberá v okamihu opustenia vozidla z parkoviska, takže cena za parkovanie zahŕňa dobu len od vstupu na parkovisko až po opustenie tohto parkoviska.
- 20 Súdny dvor v rozsudku zo 14. októbra 1976, LTU (C-29/76, EU:C:1976:137) konštatoval, že pojem občianske a obchodné veci je autonómnym pojmom, ktorý nezávisí od vnútroštátneho práva členského štátu príslušného súdu. Zdôraznil, že niektoré situácie medzi orgánom verejnej moci (bez ohľadu na to, či tento orgán má formu obchodnej spoločnosti) a súkromnoprávnou osobou môžu spadať do pôsobnosti dohovoru [Dohovor z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach; Ú. v. ES L 299, 1972, s. 32], ale situácia je iná v prípade, ak orgán verejnej moci koná v rámci výkonu verejnej moci. Tak je to v prípade, keď sa spor týka výberu poplatkov za využívanie služby vo verejnom záujme, a to použitia zariadení, keď je toto použitie povinné a výlučné, a keď sa cena tejto služby alebo spôsob výpočtu tejto ceny určuje vo vzťahu k užívateľom jednostranne.
- 21 Súdny dvor v rozsudku zo 16. decembra 1980, Holandsko/Rüffer (C-814/79, EU:C:1976:137) poskytol ďalšie objasnenia týkajúce sa pojmu občianska vec a zdôraznil, že v danom prípade išlo o konanie medzi orgánom verejnej moci a súkromnoprávnou osobou, kde orgán verejnej moci konal v rámci výkonu verejnej moci, bez ohľadu na to, že sa požadovalo len vrátenie nákladov spojených s odstránením vraku a privesu, a teda, že toto konanie nemožno považovať za konanie, ktoré patrí do oblasti „občianskej a obchodnej vecí“. Na to, aby sa spor medzi orgánom verejnej moci a súkromnoprávnou osobou mohol považovať za spor, ktorý spadá do „občianskej a obchodnej vecí“, v konaní by sa v rámci možností mala zabezpečiť jednotnosť práv a povinností, ktoré vyplývajú z tohto Dohovoru pre členský štát a súkromnoprávnu osobu.
- 22 V prejednávanej veci je nesporné, že odporkyňa je súkromnoprávnou osobou, že navrhovateľka je právnickou osobou zriadenou mestom Zadar na vykonávanie komunálnych činností, a že právomoc v oblasti výberu parkovného vyplýva zo zákona o bezpečnosti cestnej premávky ako záväzného právneho predpisu verejného práva. Dlžná suma za využitie parkoviska je určená jednostranne a je jediným existujúcim postupom pre vlastníkov vozidiel, ktorí chcú parkovať na ulici (počet a dostupnosť povolených parkovacích miest, ktoré nie sú na ulici, je

v mestách veľmi nízky). Vzhľadom na to, že predmetom prejednávanej veci je úhrada denného lístka, ktorá obsahuje sankčný prvok v rozsahu, v akom jeho výška nie je určená na základe dĺžky trvania parkovania, ale ako keby bolo vozidlo zaparkované celý deň, hoci prítomnosť tohto vozidla na parkovacom mieste bola zistená o 13:02 hod., vzniká otázka, či majú chorvátske súdy právomoc vydávať rozhodnutia, teda či rozhodnutia vydané chorvátskymi súdmi môžu byť predmetom výkonu rozhodnutia v iných členských štátoch alebo či by navrhovateľka musela podať žalobu na súd podľa miesta bydliska odporkyne.

- 23 Vzhľadom na uvedené skutočnosti a na právne úvahy uvedené v rozsudkoch vo veciach C-29/76 a C-814/79 vzniká otázka, či možno parkovanie na ulici a na verejnej komunikácii, ak je právo na výber parkovného stanovené v zákone o bezpečnosti cestnej premávky a v predpisoch týkajúcich sa vykonávania komunálnych činností ako činností orgánov verejnej moci, považovať za parkovanie, ktoré patrí do občianskej veci v zmysle nariadenia č. 1215/2012 vzhľadom na to, že ak sa zistí prítomnosť vozidla bez parkovacieho lístka alebo s neplatným parkovacím lístkom, na toto vozidlo sa okamžite vzťahuje povinnosť zaplatiť denný lístok, ako keby bolo vozidlo zaparkované celý deň, bez ohľadu na presnú dobu využívania parkovacieho miesta.
- 24 Rovnako vzniká otázka, či môžu súdy v uvedených súdnych sporoch týkajúcich sa parkovania na ulici a na verejnej komunikácii, ak právo na výber parkovného je stanovené v zákone o bezpečnosti cestnej premávky a v predpisoch týkajúcich sa vykonávania komunálnych činností ako činností orgánov verejnej moci, doručiť písomnosti žalovaným v inom členskom štáte podľa nariadenia (ES) č. 1393/2007.

Štvrtá prejudiciálna otázka

- 25 Ak sa na základe vyššie uvedených otázok konštatuje, že tento typ parkovania je zahrnutý medzi občianske veci, kladie sa nasledujúca doplňujúca otázka: majú chorvátske súdy právomoc rozhodovať o žalobe a prijať rozhodnutie na základe nariadenia č. 1215/2012? Článok 4 uvedeného nariadenia stanovuje, že osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. V prejednávanej veci má však odporkyňa bydlisko v inom členskom štáte, v Slovinsku, a preto je možné určiť príslušnosť podľa článku 7 alebo prípadne v súlade s článkom 24 ods. 1 prvým pododsekom tohto nariadenia. Navyše, s ohľadom na ustanovenia o osobitnej právomoci uvedené v článku 7 tohto nariadenia vzniká otázka, či ide o zmluvnú alebo mimozmluvnú zodpovednosť.
- 26 V chorvátskej judikatúre platí domnienka uzatvorenia zmluvy v dôsledku zaparkovania na ulici na mieste, ktoré je označené horizontálnym a/alebo vertikálnym značením, to znamená, že sa predpokladá, že zaparkovaním sa uzatvorila zmluva a že v prípade nezaplatenia ceny podľa hodinovej sadzby za parkovanie sa požaduje zaplatenie denného parkovacieho lístka, a následne v prejednávanej veci vzniká otázka, či je táto domnienka uzatvorenia zmluvy zaparkovaním a súhlasu s úhradou ceny za denný parkovací lístok v prípade, ak

lístok nebol zakúpený podľa hodinovej sadzby za parkovanie alebo ak uplynula doba, na ktorú bol lístok zakúpený, v rozpore so základnými ustanoveniami v oblasti poskytovania služieb stanovenými v článku 56 ZFEÚ a inými ustanoveniami práva Únie, bez ohľadu na to, či vlastníkom vozidla je fyzická alebo právnická osoba.

Piata a šiesta prejudiciálna otázka

- 27 Ak dôjde k uzatvoreniu zmluvy zaparkovaním vzniká navyše otázka, aký typ zmluvy sa uzatvára, to znamená, či ide o zmluvu, na základe ktorej môžu mať chorvátske súdy právomoc podľa článku 7 ods. 1 alebo článku 24 nariadenia č. 1215/2012. Táto otázka sa kladie s ohľadom na odôvodnenie 15 uvedeného nariadenia.
- 28 Keďže v prejednávannej veci sa predpokladá, že toto parkovanie na ulici vedie k uzatvoreniu zmluvy, vzniká otázka, či ide o zmluvu o poskytovaní služieb alebo zmluvu o nájme nehnuteľnosti, ktorej ustanovenia by zakladali osobitnú právomoc chorvátskych súdov, alebo či ide o zmluvu, pre ktorú nie je stanovená možnosť osobitnej právomoci súdov iného členského štátu, s výnimkou súdu bydliska žalovaného.
- 29 V prejednávannej veci navrhovateľka ako poskytovateľ práva na parkovanie, uskutočnila len vyznačenie parkovacieho miesta na ulici a vyberá parkovné. Vzniká tak otázka, či ide o službu alebo prípadne o nájom nehnuteľnosti. Táto otázka sa kladie z dôvodu pochybností, ktoré vyplynuli z judikatúry Súdneho dvora. Konkrétne, v rozsudku z 23. apríla 2009, Falco Privatstiftung a Rabitsch (C-533/07, EU:C:2009:257, bod 29) sa okrem iného uvádza, že pojem služby zahŕňa to, že strana, ktorá ich poskytuje, vykonáva určitú činnosť, a presnejšie, že vykonáva túto činnosť za odmenu, preto je otázne, či samotná skutočnosť spočívajúca vo vyznačení parkovacieho miesta, vo výbere parkovného prostredníctvom parkovacieho automatu, a v kontrole zakúpenia lístka, predstavuje činnosť, ktorá postačuje na to, aby sa sporná zmluva mohla považovať za zmluvu o poskytovaní služieb.
- 30 Okrem toho v uznesení zo 14. novembra 2013, Krejci Lager & Umschlagbetriebs (C-469/12, EU:C:2013:788) Súdny dvor rozhodol, že zmluva o uskladnení zahŕňa určitú činnosť založenú na prijatí tovaru, jeho uchovaní na bezpečnom mieste a jeho vrátení v náležitom stave, a že táto zmluva sa považuje za zmluvu o poskytovaní služieb, ale keď sa uzatvorí zmluva o prenájme priestoru, potom majú právomoc iba súdy podľa miesta, kde sa nehnuteľnosť nachádza.
- 31 Parkovanie sa v prejednávannej veci uskutočnilo v Zadare, v Chorvátsku, preto existuje vzťah medzi touto zmluvou a chorvátskymi súdmi [súdom prvého stupňa by bol Trgovački sud u Zadru (Obchodný súd Zadar) a v druhom stupni by rozhodoval Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Najvyšší obchodný súd Chorvátskej republiky)], ale predstavuje toto parkovanie „službu“ v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012? Konkrétne, pojem služba zahŕňa to, že strana,

ktorá ich poskytuje, vykonáva určitú činnosť, to znamená, že vykonáva túto určitú činnosť za odmenu, preto vzniká otázka, či činnosť navrhovateľky postačuje na to, aby sa považovala za službu. V prípade neexistencie osobitnej právomoci chorvátskych súdov podľa článku 7 ods. 1 uvedeného nariadenia by príslušným na rozhodnutie sporu bol súd podľa bydliska odporkyne.

- 32 Okrem toho, keďže týmto typom parkovania sa zaberá určitý priestor nehnuteľnosti, existujú závery, že ide nájomnú zmluvu na ktorú odkazuje článok 24 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012. Keďže v prejednávanej veci parkovanie nezahŕňa aj možnosť získania výnosov z uvedeného parkovacieho miesta, ale len jeho využitie, možno uzatvoriť len nájomnú zmluvu bez nároku na výnosy, a to na základe všeobecných pravidiel stanovených zákonom o záväzkových vzťahoch.
- 33 S ohľadom na tieto ustanovenia zákona o záväzkových vzťahoch však možno dospieť k záveru, že tento typ parkovania na ulici nemožno považovať za zmluvu o nájme nehnuteľnosti, pretože nejde o zmluvu uzatvorenú písomne. Navyše, doba trvania nájmu je neurčitá a parkovné sa vyberá len v určitom časovom intervale dňa (parkovné sa vyberá len v určitom čase počas dňa, ale nie 24 hodín denne), a na vozidlá zaparkované v uvedenej nehnuteľnosti sa nevzťahuje žiadna zákonná záruka. Avšak vzhľadom na to, že sa zaberá určitý priestor nehnuteľnosti, existuje tiež určitá podobnosť s nájomnou zmluvou, takže sa napriek uvedenému možno napokon domnievať, že sa uzatvorila nájomná zmluva, a preto sú ustanovenia týkajúce sa právomoci stanovené v článku 24 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012 uplatniteľné.
- 34 Kládie sa teda otázka, či možno parkovanie na ulici a na verejnej komunikácii, ak právo na výber parkovného je stanovené zákonom o bezpečnosti cestnej premávky a predpismi týkajúcimi sa vykonávania komunálnych činností ako činností orgánov verejnej moci, a výber parkovného sa uskutočňuje len v určitom čase počas dňa, považovať za zmluvu o nájme nehnuteľnosti na základe článku 24 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012.

Siedma prejudiciálna otázka

- 35 Ak v prejednávanej veci nemožno uplatniť vyššie uvedenú domnienku, že toto parkovanie predstavuje uzatvorenie zmluvy, kládie sa otázka, či možno tento typ parkovania, na základe ktorého právomoc v oblasti výberu parkovného vyplýva zo zákona o bezpečnosti cestnej premávky, v ktorom sa stanovuje zaplatenie denného parkovacieho lístka v prípade, ak lístok nie je zaplatený vopred za čas využitia parkovacieho miesta, alebo ak uplynula doba, na ktorú bol lístok zakúpený, považovať za vec týkajúcu sa nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012, takže právomoc by mali podľa týchto osobitných ustanovení chorvátske súdy. Pokiaľ však nemožno predpokladať, že ide o osobitnú právomoc, chorvátske súdy by nemali právomoc rozhodovať v konaní, ak predmetom tohto konania je výber parkovného v súlade s právomocami vyplývajúcimi zo zákona o bezpečnosti cestnej premávky, pričom na vymáhanie pohľadávky by boli príslušné len súdy podľa bydliska odporkyne.

- 36 Nariadenie č. 1215/2012 neobsahuje žiadne špecifické ustanovenie o tom, čo by sa malo rozumieť pod vecami nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti, ale nariadenie č. 864/2007 vo svojom článku 2 označenom „Mimozmluvné záväzky“ stanovuje, že pojem škoda označuje každý následok civilného deliktu z bezdôvodného obohatenia, z konania bez príkazu (*negotiorum gestio*) alebo z predzmluvnej zodpovednosti (*culpa in contrahendo*). Parkovanie, o aké ide v prejednávanej veci, by sa mohlo za určitých podmienok považovať za kvázi delikt, teda za bezdôvodné obohatenie alebo predzmluvnú zodpovednosť vzhľadom na to, že vlastník vozidla neakceptoval uzavretie zmluvy a nezakúpil si parkovací lístok v parkovacom automate nachádzajúcom sa na verejnej komunikácii.
- 37 Ak v prejednávanej veci nemožno uplatniť vyššie uvedenú domnienku, že toto parkovanie predstavuje uzatvorenie zmluvy (štvrtá prejudiciálna otázka), kladie sa otázka, či možno tento typ parkovania, podľa ktorého právomoc v oblasti výberu parkovného vyplýva zo zákona o bezpečnosti cestnej premávky, ktorý stanovuje zaplatenie denného parkovacieho lístka v prípade, ak lístok nie je zaplatený vopred za dobu využitia parkovacieho miesta, alebo ak uplynula doba, na ktorú bol lístok zakúpený, považovať za vec týkajúcu sa nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti v zmysle článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1215/2012.

Ôsma a deviata prejudiciálna otázka

- 38 V nadväznosti na vyššie uvedenú pochybnosť o tom, či ide o zmluvný alebo mimozmluvný záväzok, od čoho závisí právomoc súdu, vzniká rovnaká pochybnosť v súvislosti s otázkou rozhodného práva.
- 39 V prejednávanej veci sa parkovanie uskutočnilo 30. júna 2012, teda pred pristúpením Chorvátska k Únii dňa 1. júla 2013, a preto vzniká v prvom rade otázka, či je v tomto spore uplatniteľné ako rozhodné právo nariadenie č. 593/2008 alebo nariadenia č. 864/2007, s ohľadom na ich časovú pôsobnosť.
- 40 Vyššie opísaná pochybnosť viedla k stanovisku vyjadrenému v uznesení z 5. novembra 2014, VG Vodoopskrba (C-254/14, EU:C:2014:2354), v ktorom Súdny dvor uviedol, že nemá právomoc odpovedať na položenú otázku, pretože k skutkovým okolnostiam sporu vo veci samej došlo pred pristúpením Chorvátska k Únii. Na druhej strane, v rozsudku zo 14. februára 2019, Milivojević (C-630/17, EU:C:2019:123), v ktorom strany tiež uzatvorili zmluvu pred pristúpením Chorvátska k Únii, Súdny dvor odpovedal na prejudiciálnu otázku, pretože sa zistilo, že niektoré účinky spojené s touto zmluvou a s právnymi úkonmi vyplývajúcimi z tejto zmluvy naďalej trvajú.
- 41 Vzhľadom na uvedenú právnu pochybnosť a s prihliadnutím na to, že v prejednávanej veci sa parkovanie uskutočnilo pred pristúpením Chorvátska k Únii, a to 30. júna 2012 o 13:02 hod., vzniká otázka, či je v tomto spore uplatniteľné ako rozhodné právo nariadenie č. 593/2008 alebo nariadenia č. 864/2007, s ohľadom na ich časovú pôsobnosť.

- 42 V prípade kladnej odpovede na otázku časovej pôsobnosti, teda ak Súdny dvor má právomoc odpovedať na otázku týkajúcu sa uplatnenia hmotného práva, vzniká otázka, či v súvislosti s určením hmotného práva sú uplatniteľné ustanovenia nariadenia č. 593/2008 alebo ustanovenia nariadenia č. 864/2007, pretože v prejednávanej veci je sporné, či ide o zmluvný alebo mimozmluvný záväzok vzhľadom na to, že v chorvátskej judikatúre platí domnienka uzatvorenia zmluvy zaparkovaním na ulici na mieste, ktoré je označené horizontálnym a/alebo vertikálnym značením, to znamená, že sa predpokladá, že týmto zaparkovaním sa uzatvorila zmluva, a že ak sa neuhradí cena podľa hodinovej sadzby za parkovanie, účtuje sa denný parkovací lístok.
- 43 Ak táto domnienka nie je v rozpore so základnými ustanoveniami v oblasti poskytovania služieb stanovenými v článku 56 ZFEÚ a inými ustanoveniami práva Únie, bez ohľadu na to, či vlastníkom vozidla je fyzická alebo právnická osoba (štvrtá prejudiciálna otázka), vzniká otázka, či v súvislosti s určením hmotného práva sú na tento spor uplatniteľné ustanovenia článku 4 nariadenia č. 593/2008 (hlavne z dôvodu, že spis neobsahuje žiaden dôkaz, ktorý by preukázal, že strany dospeli k dohode o rozhodnom práve).
- 44 Na jednej strane, ak sa predpokladá, že skutočne došlo k uzatvoreniu zmluvy, vzniká otázka, či v prejednávanej veci ide o zmluvu o poskytovaní služieb, a teda, či možno túto zmluvu o parkovaní považovať za službu v zmysle článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 593/2008, ktorý stanovuje, že zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb. Ak sa predpokladá, že nejde o zmluvu poskytovaní služieb, vzniká otázka, či ide o nájomnú zmluvu, takže by sa na ňu vzťahovali ustanovenia článku 4 ods. 1 písm. c) tohto nariadenia, ktorý stanovuje, že zmluva, ktorej predmetom je vecné právo k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, sa spravuje právnym poriadkom krajiny, kde sa nehnuteľnosť nachádza. Ak by sa vychádzalo z toho, že v prejednávanej veci nejde o zmluvu o poskytovaní služieb ani o nájomnú zmluvu, potom by táto zmluva mohla spadať do pôsobnosti ustanovení článku 4 ods. 2 uvedeného nariadenia. Kládne sa však otázka, čo je predmetom plnenia, keďže navrhovateľka v podstate len vyznačuje povrch cesty na parkovanie a vyberá parkovné, zatiaľ čo odporkyňa parkuje vozidlo a platí za parkovanie. Ak by sa teda za predmet plnenia považovalo plnenie navrhovateľky, uplatnilo by sa chorvátske právo, ale ak by sa za predmet plnenia považovalo plnenie zo strany odporkyne, uplatnilo by sa slovinské právo. Keďže však právo na výber parkovného je v tomto prípade upravené chorvátskym právom, s ktorým má zmluva užšie väzby, vzniká otázka, či sa na tento spor môžu uplatniť aj ustanovenia článku 4 ods. [3] uvedeného nariadenia.
- 45 Na druhej strane, ak sa nepredpokladá, že týmto zaparkovaním došlo k uzatvoreniu zmluvy, vzniká otázka, či možno tento typ parkovania, na základe ktorého právomoc v oblasti výberu parkovného vyplýva zo zákona o bezpečnosti cestnej premávky, považovať za mimozmluvný záväzok v zmysle nariadenia č. 864/2007, podľa ktorého mimozmluvné záväzky zahŕňajú škody vyplývajúce z civilného deliktu, z bezdôvodného obohatenia, z konania bez príkazu alebo

z predzmluvnej zodpovednosti. Ak by sa toto parkovanie považovalo za škodu, rozhodným právom by podľa článku 4 ods. 1 uvedeného nariadenia bolo právo krajiny, na území ktorej vznikla škoda. Ak by sa však toto parkovanie považovalo za bezdôvodné obohatenie v súlade s článkom 10 ods. 1 uvedeného nariadenia by sa uplatnilo chorvátske právo, pretože záväzok vyplýva z civilného deliktu spáchaného odporkyňou, ale ak by sa toto parkovanie považovalo za konanie bez príkazu, v súlade s článkom 11 ods. 1 uvedeného nariadenia by sa uplatnilo chorvátske právo, pretože záväzok vyplýva z civilného deliktu spáchaného odporkyňou. Napokon, ak by sa toto parkovanie považovalo za predzmluvnú zodpovednosť zo strany odporkyne, v súlade s článkom 12 ods. 1 uvedeného nariadenia by sa uplatnilo chorvátske právo, pretože by bolo uplatniteľným právom, ktorým by sa zmluva spravovala, ak by bola uzavretá.

PRACOVNÝ DOKUMENT